

Příloha č. 1: Odborný životopis

Ing. Rut Bízková (nar. 1957), vystudovala Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze, se specializací na radiochemii a jaderná paliva. V letech 1981-1993 pracovala v Ústavu jaderného výzkumu v Řeži v Centrální analytické laboratoři jako odborný, později vědecko-technický pracovník. Zabývala se rtg fluorescencí a gama spektrometrií, zejména v oblasti výzkumu a výroby/technické kontroly radiofarmak. V letech 1986-1988 absolvovala postgraduální studium matematiky na VŠCHT (statistika a modelování dynamických systémů) a v roce 1993 tříměsíční stáž v Mezinárodní agentuře pro atomovou energii a na Atominstytutu rakouských vysokých škol ve Vídni v oblasti rtg fluorescence. Absolvovala rovněž řadu kratších školení a stáží v této oblasti (např. Ústav makromolekulární chemie AV ČR, Centrum jaderného výzkumu Karlsruhe).

Od roku 1993 se profesně orientovala na technickou ochranu životního prostředí a její souvislosti s rozvojem průmyslu a energetiky. V letech 1994 – 1996 byla tiskovou mluvčí uhelných elektráren ČEZ, a. s., v letech 1996-1998 ředitelkou odboru vnějších vztahů Ministerstva životního prostředí. V roce 1999 přešla na Ministerstvo průmyslu a obchodu, kde se zabývala odvětvovou průmyslovou statistikou a přípravou průmyslové politiky. Jako vedoucí oddělení mezinárodních aspektů průmyslové politiky, od roku 2000 jako poradkyně náměstka ministra pro energetiku, hutnictví a stavebnictví se podílela na přípravě strategických dokumentů resortu – Průmyslové politiky a Akčního programu k posílení konkurenceschopnosti průmyslu ČR, což byl základ pro přípravu na využití evropských fondů v oblasti energetiky a průmyslu, Strategie posílení národohospodářského růstu, nové energetické politiky, příprav na liberalizaci energetického trhu v ČR včetně zřízení Energetického regulačního úřadu a Operátora trhu s elektřinou, Národního programu hospodaření s energií, programu restrukturalizace hutního průmyslu v ČR a dalších. Podílela se rovněž na zprovoznění Energetického regulačního úřadu.

Po roční poradenské činnosti v oblasti vztahů energetiky a životního prostředí v české pobočce americké společnosti CH2M HILL odešla do Českého ekologického ústavu a podílela se na jeho transformaci na CENIA, českou informační agenturu životního prostředí, příspěvkovou organizaci Ministerstva životního prostředí. CENIA je nositelem CISAŽP – centrálního informačního systému pro sběr a hodnocení informací o znečištění životního prostředí, dále je hlavním hodnotícím centrem informací o životním prostředí a odbornou podporou pro vytváření a uplatňování nástrojů environmentální politiky, včetně tvorby scénářů vývoje a tvorby indikátorů. Zastávala zde funkci zástupkyně ředitele a s autorským kolektivem připravila publikaci 15 let ochrany životního prostředí v ČR.

Na podzim 2006 se stala náměstkyní ministra životního prostředí – ředitelkou sekce ekonomiky a politiky životního prostředí. V této funkci převzala odpovědnost za tvorbu a realizaci resortního programu výzkumu a vývoje v oblasti životního prostředí, výzkumných záměrů resortních výzkumných organizací a transformaci těchto organizací na veřejné výzkumné instituce. Dále odpovídala za tvorbu a realizaci politiky životního prostředí, využití ekonomických nástrojů, řízení Státního fondu životního prostředí ČR, tvorbu, vyjednání a realizaci operačního programu Životní prostředí, programu Zelená

úsporám a Národního alokačního plánu v systému EU ETS – obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Osobně se podílela na tvorbě koncepčních dokumentů resortu a elektronizaci veřejné správy v oblasti životního prostředí. Prosadila zavedení hodnocení administrativní zátěže (RIA) v resortu, prověření největší zátěže podnikatelů z plnění environmentálních předpisů a postupné snižování této zátěže, dále elektronizaci výkonu veřejné správy v oblasti životního prostředí (integrováný systém plnění ohlašovacích povinností – ISPOP podle zákona 25/2008 Sb.) a zavedení EMAS na MŽP (systém řízení kvality s ohledem na životní prostředí – jednalo se o první ministerstvo v zemích střední a východní Evropy).

Po krátkém působení v pozici ministryně životního prostředí ve vládě Jana Fischera, během něhož prosadila zpřísnění kritérií a tím snížení korupčního potenciálu při zadávání veřejných zakázek ve výběrových řízeních v rámci operačního programu Životní prostředí a „zelené nakupování vlády“ (poprvé v zemích střední a východní Evropy), pokračovala v práci na MŽP ve funkci 1. náměstkyně ministra, s odpovědností za výše uvedené oblasti, dále tvorbu legislativy a mezinárodní vztahy. Ve svých funkcích na MŽP absolvovala řadu zahraničních služebních cest, navázala spolupráci s resortními kolegy v evropských zemích a v Asii, které jsou dosud užitečné.

Od odchodu z MŽP v dubnu 2011 působila jako konzultantka v oblasti energetiky a životního prostředí.

Od 27. 10. 2010 byla jako zástupce státní správy členkou výzkumné rady Technologické agentury ČR. Usnesením vlády č. 197 ze dne 21. 3. 2012 byla jmenována členkou předsednictva a předsedkyní Technologické agentury ČR (TA ČR).

V roli předsedkyně TA ČR pokračovala v úsilí o prosazování nových přístupů ve veřejné správě. Za jejího mandátu vzrostl počet programů podpory aplikovaného výzkumu a vývoje TA ČR ze čtyř na sedm, postupně došlo k přesnějšímu zaměření programů na podporu celého systému výzkumu a vývoje v ČR, s orientací na rozvoj české společnosti a nové společenské výzvy, rozšířila se mezinárodní spolupráce agentury v rámci Taftie. TA ČR se stala mezinárodně respektovanou agenturou s důrazem na spolupráci v rámci V4, jednou ze dvou organizací státní správy, které jsou řízeny procesně. Bylo nastaveno řízení rizik, zpracována a realizována protikorupční politika, vytvořena a přijata politika rovných příležitostí (genderová politika), realizovány tři projekty z EU fondů, které umožnily větší profesionalizaci TA ČR jako organizace, jejích spolupracovníků a analýzu prostředí, ve kterém TA ČR funguje. Projektem INKA byla poprvé v ČR vytvořena celou státní správou použitelná metodika mapování inovačního potenciálu ČR a tak položen základ pro odpovídající analytickou práci při tvorbě programů podpory VaVaI a foresight, podklady pro RVVI k provádění „evidence based policy“.

Rut Bízková je členkou vědecké rady Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a členkou Rady instituce Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka, veřejné výzkumné instituce, v Praze. Ze své funkce předsedkyně TA ČR je členkou několika výborů a pracovních skupin spojených zejména s realizací nového programovacího období EU fondů. Dále je členkou Asociace energetických manažerů, Českého spolku pro péči o životní prostředí a Hospodářské komory České republiky.

Souhlas s kandidaturou na člena předsednictva
Technologické agentury České republiky

Potvrzuji, že souhlasím s kandidaturou na člena předsednictva Technologické agentury České republiky.

Zároveň souhlasím s případným navržením na funkci předsedy Technologické agentury České republiky.

V Praze dne 18. 1. 2016

podpis

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized capital 'A' with a horizontal stroke and a loop at the bottom.

Příloha 7: Stručná koncepce návrhu o působení v předsednictvu TAČR - souhrn

Koncepce vychází z mise a vize TA ČR schválené orgány TA ČR v rámci STRATA 2020 (viz www.tacr.cz).

TA ČR spravuje více než 1 500 projektů, v naprosté většině (95 %) kolaborativního aplikovaného výzkumu, tj. projektů, ve kterých spolupracují výzkumné organizace a firmy. Celkový rozpočet této spolupráce je v současnosti okolo 4,3 mld Kč ročně, z toho cca 2,9 mld Kč z prostředků státního rozpočtu. **Postupně se daří naplňovat poslání TA ČR – podporu navazování spolupráce výzkumných organizací s aplikační sférou a přenos znalostí (zejména) z výzkumných pracovišť do praxe. Prokazatelně dochází k překonávání bariéry mezi akademickou sférou a uživateli výsledků výzkumu.**

Posílení tohoto trendu a schopnosti reagovat na nové společenské výzvy (Next Production Revolution, Industry 4.0) **vyžaduje v příštích letech realizaci několika programů:** Finančně masivní podporu 3-4-letých projektů kolaborativního VaVaI po dobu dalších 7-12 let, a to v oblasti technických/přírodovědných, ale také společenských oborů a zejména jejich kombinací. Dále je potřebné podporovat Národní centra kompetence – dlouhodobý program podpory center orientovaného výzkumu, s možností úzké mezinárodní spolupráce a projekty v délce 6-8 let. Také je třeba realizovat poměrně drobné programy na podporu slabých míst inovačního ekosystému s ohledem na TRL škálu (Gama1, Zéta). Podpora projektů by měla být nejen dotační, ale také s využitím (pseudo)finančních nástrojů a v případě základního orientovaného výzkumu také ze sdružených fondů, vytvořených ze soukromých a veřejných prostředků.

Na podporu VaVaI musí navazovat analýza průběhu a implementace výsledků projektů v praxi s využitím implementačních plánů. **Analýza „chování“ prostředí (resp. hodnocení) může být zdrojem tvorby nových programů pouze v případě, že lze výsledky generalizovat,** tedy jich dosáhnout na statisticky významném vzorku projektů, což znamená podporu 500 – 700 nových projektů ročně. Dále je třeba zvážit vedle přeshraničních výzkumných programů také podporu regionálních programů VaVaI. Výzkum může být základním zdrojem restrukturalizace regionů, proto by měly být zahájeny programy VaVaI ve strukturálně postižených regionech, zejm. v Moravskoslezském a Ústeckém kraji. Pro rozvoj mezinárodní spolupráce je možné využít potenciálu offsetových programů VaVaI k investičním pobídkám a jiným státním investicím.

Zákon 130/2002 Sb., v §36a, jímž je TA ČR zřízena, ukládá agentuře **povinnost poskytovat „poradenství řešitelům projektů a uživatelům výsledků aplikovaného výzkumu, vývoje a inovací, zejména v oblasti právní, finanční a ochrany duševního vlastnictví“.** Tento bod působnosti přinejmenším **zdvojnásobuje povinnosti agentury v poměru k poskytování finanční podpory** projektům v rámci vládou schválených programů. Zároveň významně zefektivňuje podporu státu, neboť se na jednom místě kumulují poznatky z oblasti právní, ochrany a využití duševního vlastnictví, pravidel veřejné podpory, veřejnosprávní kontroly ve VaVaI a dalších a ty jsou využívány ve prospěch celého systému – žadatelů o podporu i realizátorů výsledků výzkumu.

Pro rozvoj TA ČR je zásadní komunikace s Radou pro výzkum, vývoj a inovace, spolupráce s akademickou i uživatelskou sférou, s veřejnou správou, tj. státní i regionální správou, a to z důvodu informační výměny, hlavně však při tvorbě a vyhodnocování programů TA ČR. Dále by měla růst spolupráce se zahraničními agenturami, a to k podpoře bilaterálních a multilaterálních projektů VaVaI, sdílení nejlepší

dostupné praxe a jejího „benchmarku“ v rámci Taftie a V4, v zapojení TA ČR do mezinárodních projektů, mezinárodního hodnocení a dalších aktivit (spolupráce v projektech z H2020, OECD atd), v šíření dobré praxe prostřednictvím zahraniční rozvojové spolupráce ČR. Pro TA ČR je významné, že bude v roce 2017 předsedat Taftie. Všem těmto aktivitám musí odpovídat personální a finanční zajištění TA ČR, jehož rozsah je prokazatelný na základě procesního modelu organizace.

Do roku 2020 by agentura měla být mezinárodně respektovanou organizací, která bude prosazovat české národní zájmy v oblasti VaVaI dle zadání vlády a jejích orgánů, v dohodě s partnery z akademické a uživatelské sféry. Agentura bude podporovat široké spektrum programů orientovaného výzkumu ve spolupráci s GA ČR, k podpoře jednotlivých segmentů TRL škály bude využívat i další, nejen dotační finanční nástroje. Bude schopna dodávat RVVI, či jiné odpovídající autoritě podklady pro „evidence based policy“ v oblasti VaVaI.

Svou (potenciální) roli v předsednictvu TA ČR vidím zejména v koordinaci předsednictva, ve spolupráci s výzkumnou a kontrolní radou TA ČR a v zacílení činnosti kanceláře TA ČR, při tvorbě a prosazování strategie TA ČR, komunikaci s partnery agentury. Mou výhodou je znalost státní správy a zkušenost s prosazováním nových přístupů v jejím fungování, kterou nemá žádný z mých kolegů v předsednictvu TA ČR a je pro řádný výkon statutárního zástupce i činnost organizace jako celku nezbytná.

Příloha 7: Stručná koncepce návrhu o působení v předsednictvu TAČR – plné znění

Koncepce působení R. Bízkové v předsednictvu TA ČR, vycházející z Reformy systému výzkumu, vývoje a inovací v České republice a z dalších relevantních dokumentů pro oblast výzkumu a vývoje, včetně dokumentů legislativního charakteru s tím, že vypracovaná koncepce by měla zohledňovat aktuální situaci v TA ČR

Koncepce vychází z mise a vize TA ČR schválené orgány TA ČR v rámci STRATA 2020 (viz www.tacr.cz), současného postavení TA ČR v systému podpory VaVal a je orientována na čtyři oblasti:

1. role TA ČR v poskytování podpory projektům aplikovaného výzkumu, vývoje a inovací
2. role TA ČR v národním systému VaVal – spolupráce s partnery v ČR
3. role TA ČR v mezinárodním kontextu – spolupráce s partnery v zahraničí
4. nastavení vnitřních procesů TA ČR

V současnosti TA ČR spravuje sedm programů čtyř typů:

- a) na podporu kolaborativního aplikovaného výzkumu, vedoucího k dopředu stanovenému výsledku, a to zejména v oblasti nových technologií, znalostní společnosti, ochraně životního prostředí, dopravy a ve společenskovedních oborech (programy Alfa, Epsilon, Omega)
- b) na podporu dlouhodobé spolupráce akademické a aplikační sféry – program Centra kompetence
- c) „objemově finančně nenáročné“ programy pro posílení slabých míst v systému VaVal (Gama, Delta, nově připravený program Zéta)
- d) pro potřeby veřejné správy k výkonu „smart administration“ program Beta/Beta2

V rámci programů TA ČR spravuje více než 1 500 projektů, v naprosté většině (95 %) kolaborativního aplikovaného výzkumu, tj. projektů, ve kterých spolupracují výzkumné organizace a firmy. Převládají projekty, v nichž je navázána spolupráce odborníků z vysokých (zejména technických) škol, případně výzkumných organizací mimo AV ČR s firmami. Pouze v desítkách případů se jedná o opakující se spolupráci. **Znamená to v čase sílící navazování spolupráce výzkumu s aplikační sférou a přenos znalostí (zejména) z univerzit do praxe, což byl hlavní důvod založení TA ČR – překonat bariéru mezi akademickou sférou a uživateli výsledků výzkumu.** V programu Centra kompetence pak dochází k širšímu a dlouhodobému propojení všech typů akademických pracovišť s firmami, a to na dobu 6-8 let. Také tato stabilní spolupráce se postupně daří. Je evidentní, že zkvalitňování systému podpory VaVal vyžaduje nejen masivní finanční podporu ve „velkých“ programech, ale také relativně drobnou podporu s velkým multiplikačním potenciálem, což v současnosti představuje program Gama, v němž je odpovědnost za komercializaci výsledků výzkumu delegována na samotné výzkumné organizace, a připravovaný program Zéta na podporu spolupráce mladých odborníků ze všech oblastí výzkumu a praxe. Od prvního z nich TA ČR očekává relativně rychlé užitečné výsledky, od druhého naopak hlavní efekt v dlouhodobějším horizontu – orientaci mladých výzkumných pracovníků na aplikovaný výzkum, resp. využití znalostí z výzkumu (v magisterském nebo doktorském studiu) k aplikacím.

Zvláštní kapitolou je program Beta, výzkum pro potřeby státní správy, který je v souladu s platným zněním zákona 130/2002 Sb., o podpoře VaVal, realizován prostřednictvím mechanismu zadávání veřejných zakázek pro potřeby deseti ministerstev a dalších ústředních orgánů státní správy.

V současnosti jsou ve fázi realizace, postupně končící čtyři programy: Alfa, Beta, Omega, Centra kompetence, poslední výzva v 1.podprogramu programu Gama je otevřena v lednu-únoru 2016. Připravují se, resp. byly (opakovaně) předloženy RVVI programy Beta2, Zéta, Éta (náhrada Omegy), Théta (program v oblasti energetiky) a Národní centra kompetence. Z důvodu nedostatku

finančních prostředků dosud nebyl zahájen 2. podprogram programu Gama – podpora komercializace výzkumu, který stát již podpořil a jeho výsledek nebyl zužitkován.

Z přehledu uvedeného výše vyplývá několik závěrů pro nastávající období:

1. Za šest let existence se potvrdila správnost zřízení TA ČR jako „mostu přes údolí smrti“. Postupně se daří rozsáhleji navazovat (dlouhodobější) spolupráci akademických pracovišť s aplikační sférou. Zatímco na začátku (první výzvy v programu Alfa) hledali akademičtí pracovníci toho, kdo by s nimi spolupracoval, tento trend se obrací, firmy nacházejí spolupracovníky v akademické sféře, výzkum se orientuje na praktické potřeby ekonomiky. Navázání spolupráce v projektech podpořených státem implikuje další spolupráci jednak na bázi smluvního výzkumu, jednak, dlouhodobě, při přizpůsobování profilu absolventů vysokoškolského studia potřebám praxe. Posílení tohoto trendu vyžaduje zejména relativně finančně masivní podporu 3-4-letých projektů kolaborativního aplikovaného výzkumu, a to nejméně po dobu dalších 7-12 let. Podpora by se měla týkat nejen technických/přírodovědných oborů, kde se spolupráce postupně daří, ale také společenskovedních oborů, v nichž je spolupráce akademických pracovišť s aplikační sférou nedostatečná a zejména je zcela nedostatečně finančně podporována státem.

2. Je nezbytné vytvářet „nadkritickou masu“ znalostí a kompetencí, což lze provést realizací programu Národní centra kompetence. V těchto (virtuálních) centrech **orientovaného výzkumu** bude docházet k propojení základního a aplikovaného výzkumu a multiplikaci využití výzkumného potenciálu, což je nezbytné zejména v mezinárodní konkurenci, pro vytváření dlouhodobé mezinárodní spolupráce a pro potřeby dlouhodobé spolupráce s aplikační sférou (navázání dlouhodobé spolupráce většinově z veřejných zdrojů financovaných výzkumných center s vývojovými pracovišti firem, zejména velkých globálních firem – trend růstu počtu a rozsahu vývojových center je za posledních několik let patrný z dat ČSÚ, podrobnější informace byly získány agenturou v rámci projektu INKA – více viz <https://inka.tacr.cz>). Národní centra kompetence by měla vzniknout klastrováním center vzniklých s podporou OP VaVpI, programu Centra kompetence, velkých infrastruktur, případně dalších entit. Taková centra by měla mít převládající oborovou charakteristiku, na druhé straně by měla být schopna naplňovat nové společenské výzvy, které nese nové společenské paradigma „mobilní společnosti“ s rozhodujícím vlivem decentralizace, interdisciplinarity, digitalizace a individualizace masové produkce i spotřeby, zjednodušeně „internetu všeho“, resp. úžeji pojaté „Next production revolution“ (OECD)/ Industry 4.0 (německá, následně česká reakce na nové výzvy), a to ve všech vědních a hospodářských oborech včetně společenskovedních. Mělo by se jednat o dlouhodobý program, s možností úzké mezinárodní spolupráce, s projekty v délce 6-8 let s pravidelnou evaluací v polovině řešení.

3. Podpora slabých a přitom pro další rozvoj systému kritických míst inovačního ekosystému s ohledem na TRL škálu (např. orientace mladých odborníků na užitek výzkumu v praxi, schopnost získat odborníky z ciziny pro rozvoj výzkumné sféry v ČR, podpora kultury komercializace výsledků výzkumu ve výzkumných organizacích) je možná na základě znalostí získaných podporou statisticky významného počtu projektů a analýzy celého systému veřejné podpory VaV.

4. Analýzu „chování“ a vývoje prostředí nelze provádět na zanedbatelném vzorku projektů, výsledky by byly zcela zavádějící. Zároveň je nezbytné sjednocovat výklad pravidel veřejné podpory, procesní postupy státní podpory výzkumu, poskytovat poradenství v oblasti ochrany práv k duševnímu vlastnictví, komercializace resp. využití výsledků výzkumu atd. Tuto excerpici z empirické zkušenosti lze provádět jen při dostatečně rozsáhlé bázi státní podpory výzkumu. Proto by se v oblasti kolaborativního výzkumu podle bodu 1 mělo jednat o podporu stovek projektů ročně, průběžně 500 – 700 projektů s finanční podporou státu za celou dobu trvání projektů 3 – 10 mil. Kč v některých oborech společenskovedního výzkumu a 20 – 50 mil. Kč v realizačně náročných oborech. V oborech s převažujícími výsledky ve veřejném zájmu, tj. v některých společenskovedních oborech, v regionálním rozvoji, v oblasti ochrany přírody by měla být podpora státu vysoká, 80-90 % nákladů, výjimečně 100%, v oblasti technologického kolaborativního výzkumu 45 – 70 %. Z dosavadní zkušenosti vyplývá, že projekty spolupráce

výzkumných organizací a firem jsou významně orientovány do oblasti „končícího“ aplikovaného výzkumu a vývoje, kde je zřejmé dosažení aplikovatelných výsledků. Zde by měla být zachována dotační podpora spolupráce zejména s malými, v méně případech středně velkými podniky, postupně by se měla prosazovat zainteresovanost firem na výsledku tím, že bude využito (pseudo)finančních nástrojů, zejména (laicky řečeno) kombinace dotace a bezúročné půjčky, případně dotace a půjčky s bonusem za dosažení výsledku nebo dotace, kdy z komercializace výsledku je část prostředku vrácena poskytovateli (podle zákona 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla, „dotace s podílem na zisku, dotace s podmíněnou návratností, resp. návratná finanční výpomoc“). Využití těchto nástrojů je možné nejen dle zahraničních zkušeností, ale také na základě zákona o rozpočtových pravidlech, velkou příležitostí k zavedení mechanismu tohoto typu podpory dává existence a fungování ČMRZB a připravovaný Národní inovační fond MPO. Vyžaduje to však (relativně jednoduchou) novelizaci zákona 130/2002 Sb., o podpoře VaVal (v současné době v PSP ČR). Novelizací tohoto zákona lze umožnit také vznik „fondů“, ve kterých budou sdruženy veřejné a soukromé finanční prostředky pro podporu dlouhodobějšího orientovaného výzkumu ve výzkumných organizacích. Jednalo by se o podporu projektů v délce 4-8 let v těch oblastech výzkumu (v prvních stupních TRL škály), kde se k podpoře výzkumu mohou sdružit firmy, které by si v další fázi výzkumu již konkurovaly a současně bude v rámci těchto projektů navazována bilaterální spolupráce zapojených firem s výzkumnými organizacemi. Jedná se o zainteresovanost zejména velkých globálních firem, jejichž zájem na takové spolupráci je vyvolán jejich strategickými potřebami, budoucím očekávaným vývojem a potřebou jistým způsobem směřovat základní orientovaný výzkum. Z hlediska ekonomického a společenského je přínosem pro tyto firmy daňový odpočet na takto poskytnuté prostředky a prokázání jejich společenské odpovědnosti. Na evropské úrovni je takový nástroj znám, relativně krkolomně jeho využití umožňuje již současné znění legislativy ČR a existují firmy, které by byly ochotny se k takové podpoře spojit s veřejnou správou. Vyplývá to jak z projektu INKA, který TA ČR realizovala v posledních dvou letech, tak ze zkušenosti s projekty podpořenými TA ČR a z diskuse s velkými národními a globálními firmami. Podpora inovací založených na výzkumných aktivitách je potřebná a možná v projektech kolaborativního výzkumu, případně vouchery, které jsou však doménou regionů a z principu subsidiarity by bylo dobré je na této úrovni podporovat. Agentura je schopna využívání všech těchto nástrojů zahájit a vytvořit tak portfolio podpory od dlouhodobé po krátkodobou, rozdílnými nástroji pro orientovaný výzkum ve výzkumných organizacích přes podporu kolaborativního aplikovaného výzkumu po podporu vývoje a inovací ve firmách. Podpora inovací, které nejsou založeny na výzkumu, resp. nejsou přímo součástí výzkumných projektů, je jistě záležitostí MPO. Vše výše uvedené však vyplývá z **praktické zkušenosti agentury s realizací cca 1500 projektů a 5000 podaných žádostí**, které mají sloužit mj. jako „evidence base“ pro „evidence based policy“ Rady pro výzkum, vývoj a inovace tak, jak to deklaruje platná aktualizovaná Národní politika VaVal 2009-2015 s výhledem do roku 2020 (viz bod III. 3. 1.4.).

5. V současnosti je – na rozdíl od spolupráce výzkumných organizací a firem – zcela zanedbatelná státní finanční podpora spolupráce výzkumných organizací a veřejné správy, zejména regionální samosprávy a municipalit. Tímto evidentně trpí nejen „smart administration“ státní administrativy, ale zejména rozvoj regionů a obcí. Zatímco podpora inovací v jednotlivých regionech narůstá (vouchery), podpora tvorby krajiny (včetně akutního současného problému zadržování vody v krajině), „smart regions“, „smart cities“, eliminace sociální vyloučenosti, restrukturalizace strukturálně postižených regionů řešeními založenými (zejména) na (společenskovědním) výzkumu je zcela nedostatečná, byť (formálně) existuje RIS3 strategie a také strategie regionální. Agenda „next production revolution“ přitom bude stále více vyžadovat „nová chytrá řešení“, která budou mít komplexní povahu, tj. bude se jednat nejen o výzkum oborový, ale také a zejména – multidisciplinární, s posilováním prvků horizontální/mezioborové spolupráce. K rozvoji české společnosti je proto třeba zvážit vedle nadnárodní spolupráce, resp. přeshraničních výzkumných programů také podporu regionálních programů aplikovaného výzkumu, vývoje a inovací, kde výzkumné organizace budou hrát roli nejen vzdělávací a výzkumnou, ale také roli dostředivé síly posilování intelektuální kapacity regionů, následně jejich restrukturalizace na „lepší místa k životu“ a z ekonomického hlediska

producenta vyšší přidané hodnoty v místních firmách, zejména endogenních. Takové programy by bylo vhodné připravit pilotně pro Moravskoslezský kraj a Ústecko-Karlovarsko. Nezastupitelnou roli pro rozvoj celé České republiky mají výzkumné kapacity v Praze, diskuse o rozvoji tohoto regionu a dopadech na vývoj VaVal a konkurenceschopnosti ČR se TA ČR účastní pouze zcela okrajově v rámci projektu Praha „Morgenstadt“. Pro zvláštní programy agentury zde v současnosti není prostor, přestože můj osobní názor je, že význam Prahy přinejmenším pro středoevropský region je výrazně podceněn a rozvoj potenciálu Prahy je podporován zcela nedostatečně.

6. V oblasti podpory výzkumu pro potřeby státní správy TA ČR realizuje program Beta, a to procesně formou veřejných zakázek, v současnosti pro 10 ústředních orgánů státní správy. Praxe a interpretace „potřeb státu“ zavedená zákonem 130/2002 Sb. neodpovídá duchu evropských pravidel veřejné podpory, způsobuje mimořádnou administrativní náročnost takového procesu a nevhodné typy výsledků. Ve skutečnosti by se mělo jednat o výzkum ve veřejném zájmu, jehož uživatelem není pouze příslušný úřad státní správy, ale obecně stát a jím zřízené organizace. Typy výsledků tohoto aplikovaného výzkumu by měly odpovídat účelu, zároveň by se mělo jednat o výzkum, který bude v souladu s Frascati manuálem (je diskutabilní, do jaké míry jsou analýzy pro státní správu a monitoring stavu výzkumem). V této oblasti agentura po celou dobu narážela na nedostatečnou formulaci potřeb ze strany státní správy, potýkala se s vlastní neschopností včas a dobře administrativně dostát povinnostem, které jí z tohoto programu plynuly a s nezbytností směřovat výzkum k výsledkům, které jsou podle metodiky hodnocení VaVal uznatelné, nicméně pro státní správu nevhodné. Vzhledem k tomu, že programy podobného typu procesují pouze Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany a TA ČR, a to každý ve zcela odlišných podmínkách, byly předchozí zkušenosti jiných orgánů státu velmi omezené a „prošlapání cesty“ interpretací jednotlivých typů zadávání veřejných zakázek (včetně PCP/SBIR) velmi obtížné. Navazující program Beta2 je připravován obdobným způsobem, neboť platná legislativa a stav diskuse ve státní správě VaVal nic jiného neumožňuje, nicméně TA ČR disponuje řadou podnětů z vlastní praxe pro zcela nové uchopení výzkumu pro potřeby státu např. v novém zákoně o podpoře VaVal.

7. Nadále je potřebná podpora mezinárodní bilaterální spolupráce v aplikovaném výzkumu, a to v daleko větším rozsahu než umožňuje program Delta. Zejména v souvislosti s investičními pobídkami se Česká republika stala „bránou do Evropy“ pro řadu asijských firem. Vzhledem k rozsahu zahraničního vlastnictví firem působících v ČR je nejen důležitý a potěšitelný statisticky významný nárůst jejich vývojových center navázaných na veřejné výzkumné kapacity u nás, ale bylo by vhodné tento trend posílit prostřednictvím offsetových programů ve výzkumu, navázaných buď na přímé investice státu (např. v oblasti obrany) a/nebo na investiční pobídky. Takové zadání vlády je možné promítnout přímo do programu Delta nebo navazujícího programu mezinárodní spolupráce. Pro dosažení zvláště kvalitních výsledků aplikovaného výzkumu bude agentura pod metodickým vedením MŠMT jako ústředního orgánu státní správy pro podporu mezinárodní spolupráce ve výzkumu, MPO jako gestora technologické spolupráce a MZV jako určujícího státního orgánu pro zahraniční politiku spolupracovat s agenturami v zemích prioritních pro mezinárodní spolupráci ve výzkumu, momentálně zejména v Korejské republice, USA, případně SRN.

8. Zákon 130/2002 Sb., v §36a, jímž je TA ČR zřízena, ukládá agentuře povinnost poskytovat „poradenství řešitelům projektů a uživatelům výsledků aplikovaného výzkumu, vývoje a inovací, zejména v oblasti právní, finanční a ochrany duševního vlastnictví“. **Tento jediný bod působnosti přinejmenším zdvojnásobuje povinnosti agentury v poměru k pouhému poskytování finanční podpory** projektům v rámci vládou schválených programů. Zároveň významně zefektivňuje podporu státu vzhledem k tomu, že se kumulují na jednom místě poznatky z oblasti právní, ochrany duševního vlastnictví, pravidel veřejné podpory, veřejnosprávní kontroly ve VaVal a dalších. K jejich shromáždění, analýze a využití agentura realizovala několik projektů. V současnosti má zpracován přehled vládních strategií a z nich plynoucích úkolů pro podporu VaVal - agentuře je vládními strategiemi uloženo více než 20 významných úkolů, a to téměř všemi ministerstvy - toto by mělo ovlivnit diskusi o podřízenosti

TA ČR jakémukoli ústřednímu orgánu státní správy. **Agentura pracuje pro všechna ministerstva, úkoly uložené vládou Grantové agentuře ČR a Akademii věd ČR jako ústřednímu orgánu státní správy podle zákona o AV ČR, vyplývají pouze z koncepčních dokumentů pro oblast VaVal.** Dále byly v agentuře zpracovány podklady pro nový způsob podpory výzkumu pro potřeby státu s ohledem na působnost resortních organizací, byl vytvořen základ informačního systému DAFOS, který umožňuje analytické práce nad shromážděnými daty a propojování širokého okruhu souvisejících databází (obdobu finského SFINNO), zásadně rozšířeny analytické možnosti posuzování kvality oponentů a hodnotícího procesu projektů i programů, položen základ pro hodnocení užití výsledků výzkumu a dopadů jejich realizace, export produktů založených na podpoře VaVal. Bylo založeno poradenské centrum TA ČR. Tato činnost je i nadále nezbytná a bude pokračovat, zatím nejspíše prostřednictvím projektů z Evropských fondů, nicméně bylo by potřebné ji výhledově institucionalizovat rozšířením věcných kapacit a zvýšením finančních prostředků na péči o klienty TA ČR.

9. Výše uvedené návrhy nejsou „zbožná přání Rut Bízkové“, ale vyplývají jak z dosavadních zkušeností agentury se státní podporou VaVal, tak z projektů Sektorové služby a Zefektivnění TA ČR (OP LZZ) a dále INKA, mapování inovační kapacity 2014+. Všechny výše uvedené typy programů lze zahájit buď okamžitě nebo po novelizaci zákona 130/2002 Sb., ve všech výše uvedených podpůrných činnostech je nezbytné bez přerušení pokračovat.

2. Role TA ČR v národním systému VaVal – spolupráce s partnery v ČR

„Usazení“ TA ČR v národním systému VaVal je třeba posuzovat ve třech oblastech:

- a) vůči veřejné správě
- b) vůči akademické obci
- c) vůči inovujícím podnikům a potenciálním uživatelům výsledků výzkumu

Pro rozvoj TA ČR je zásadní komunikace s Radou pro výzkum, vývoj a inovace. Rada dává stanoviska k programům, které TA ČR předkládá vládě, tedy je pro TA ČR usměrňovatelem a garantem, že příslušnými programy je naplňována Národní politika VaVal a, zároveň nedochází k překryvu mezi programy jednotlivých poskytovatelů. Tím, že je RVVI současně navrhovatelem metodiky hodnocení výzkumu, ovlivňuje nejen tvorbu programů TA ČR, ale také způsob jejich hodnocení. TA ČR je pak/může být zdrojem analytických podkladů pro tvorbu politiky VaVal, způsob hodnocení účelové podpory výzkumu, autorem a vykonavatelem dílčích programů, které „nikomu nepřísluší“, ale jsou pro rozvoj celého systému VaVal, jehož je Rada garantem, nezbytné. V této oblasti je potřebné zlepšení, tedy organické zapojení TA ČR do podpůrných činností pro rozhodování RVVI. Toto lze realizovat rolí hosta předsedy/předsedkyně TA ČR na RVVI a úzkou spoluprací s úřadem vlády – sekretariátem RVVI na analytických a dalších činnostech. Pro informování RVVI a vlády, která jmenuje členy předsednictva a výzkumné rady TA ČR, by bylo vhodné předkládat vládě každý rok alespoň výroční zprávu TA ČR, což však bylo úřadem vlády dvakrát zamítnuto. Vládou by měla být schválena také koncepce TA ČR, neboť se jedná o samostatnou rozpočtovou kapitolu státního rozpočtu, která je také samostatně diskutována v garančním „školském“ výboru Poslanecké sněmovny PČR. Tento výbor se pravidelně 2x ročně zabývá také zprávou o programech TA ČR a zprávou o činnosti kontrolní rady TA ČR, která je volena PSP ČR. Dosud tak existuje asymetrie v informování vlády a parlamentu o činnosti TA ČR, což je třeba změnit.

TA ČR spolupracuje zejména s resorty, pro které plní roli poskytovatele podpory výzkumu. Resorty jsou nadále odpovědné za realizaci svých strategií a politik, tedy odpovídají věcně také za výzkum v oboru své působnosti. Z tohoto důvodu byly v rámci projektu Zefektivnění TA ČR vytvořeny „strategické mapy resortů“ a v nich stanovena návaznost úkolů plynoucích z legislativních norem a strategií pro výzkum a vývoj a posouzen současný odraz v programech TA ČR. Soutěže/výzvy v jednotlivých programech jsou pak připravovány ve spolupráci s příslušnými resorty a odbornou veřejností, zejména s technologickými platformami a oborovými svazy. Bude

velmi užitečné tuto praxi rozšiřovat a vytvářet tak názorový konsensus v tom, co, v jaké míře a k jakému cíli je třeba ze strany TA ČR podpořit a jaký nástroj podpory má být využit. Slabým místem spolupráce je samotná komunikace mezi partnery – pod stejnými pojmy si jednotliví aktéři představují jiný obsah. Ke sjednocování postupně dochází vytvořením slovníku pojmů a metodickými pomůckami pro informování partnerů ve VaVal a sdílení znalostí. Toto bylo rovněž ověřeno v rámci projektu Zefektivnění TA ČR jako mimořádně užitečná pomůcka vzájemné spolupráce.

Slabým místem je **komunikace s regionální správou**, a to při vykonávání samosprávy i přenesené působnosti ve státní správě. Např. v diskusi se zastupitelstvem a pracovníky úřadu Středočeského kraje se ukázala nezbytnost této komunikace, spolupráce při tvorbě a realizaci programů VaVal a vzájemné informační i další podpoře inovačních aktivit v regionech. Pro realizaci RIS3 strategie by byla nepochybně významná podpůrná spolupráce TA ČR, CzechInvestu a regionálních inovačních center, resp. Hospodářské komory ČR v regionech tak, aby bylo vytvořeno Národní inovační centrum (NIC), síť center obdobných Jihomoravskému inovačnímu centru (které tak může být příkladem pro ustavení takové sítě). Návaznost CzechInvestu a NIC na aktivity TA ČR by vytvořila potřebný řetězec pro realizaci výsledků výzkumu ve společnosti a sloužila by jako zpětná vazba jak pro Radu pro konkurenceschopnost, kterou vede místopředseda vlády pro vědu a výzkum, tak pro RVVI při tvorbě a vyhodnocování politiky VaVal. Současně by to byl funkční model konceptu tzv. „entrepreneurial discovery process“, prosazovaného Evropskou komisí a přijatého Českou republikou v rámci Dohody o partnerství.

Komunikaci s akademickou sférou v současnosti zajišťuje zejména výzkumná rada TA ČR, kde většina jejích členů je z univerzit a pracovišť AV ČR (předseda VR TA ČR je profesorem ČVUT, místopředseda zástupcem ředitele ÚOCHB AV ČR). Významnými partnery TA ČR jsou Rada vysokých škol, Asociace výzkumných organizací a Rada AV ČR pro spolupráci s podnikatelskou a aplikační sférou, od nichž agentura získává zpětnou vazbu při realizaci programů a projektů. Při přípravě programu Éta se velice osvědčila opakovaná diskuse u kulatých stolů s odborníky z akademické i aplikační sféry, kdy bylo možné identifikovat silná a slabá místa pro tematické nastavení a užití výsledků aplikovaného společenskovedního výzkumu a poskytnout (i pro potřeby RVVI) podněty pro jiný způsob hodnocení výsledků a dopadů tohoto výzkumu. Systematická diskuse s partnery z akademické sféry umožňuje jednak zkvalitnění procesování programů, jednak umožňuje TA ČR poskytovat dostatečnou a právě v dané chvíli potřebnou informační podporu, zejména v oblasti pravidel veřejné podpory a ochrany práv k duševnímu vlastnictví, což je mimořádně slabé místo v podpoře VaVal.

Spolupráce s inovujícími podniky a potenciálními uživateli/realizátory výsledků výzkumu se odehrává prostřednictvím inovačních center, Svazu průmyslu a dopravy ČR, Hospodářské komory ČR, odvětvových svazů a dalších organizací, s nimiž má TA ČR podepsáno memorandum o spolupráci (v současnosti téměř dvě desítky memorand). Tato spolupráce je poměrně intenzivní, nese oboustranný efekt ve všech částech podpory projektů – od vytváření výzev v programech, přes hledání se hodných partnerů pro spolupráci výzkumných organizací a firem, až po možnosti využití výsledků výzkumu. Zejména se posílila schopnost svazů a dalších nevládních organizací podporovat výzkum a vývoj informovaností svých členů a jejich zainteresováním do formulace a prosazování společných zájmů v oblasti inovací. Informační výměna (nejen) mezi TA ČR a těmito organizacemi představuje zásadní doplněk k jiné přímé finanční podpoře propojování akademické sféry a businessu, tj. vytváření „mostu přes údolí smrti“. To je dobrou příležitostí nejen pro zjišťování skutečného inovačního potenciálu ČR (viz výsledky projektu INKA), ale také pro export produkce založené na výsledcích výzkumu a příležitost pro foresight (analýza globálních megatrendů, nastávajících regionálních trendů a schopnost reagovat na ně jak ve výzkumu přímo, tak navazující inovovanou produkcí a její nabídkou v daném teritoriu). Úspěšným příkladem je prosazení firmy Lešikar do mezinárodní sítě výrobců nákladních automobilů, a to společnou podporou TA ČR, EGAP, MPO, MZV, HK ČR, SP ČR a ČSOB. Tato součást práce TA ČR je finančně relativně nenáročná, přitom nese násobně cennější efekty, je třeba, aby úsilí TA ČR v těchto aktivitách rostlo.

3. Role TA ČR v mezinárodním kontextu – spolupráce s partnery v zahraničí

V mezinárodním kontextu je možný (a potřebný) rozvoj TA ČR ve čtyřech oblastech:

- a) v podpoře bilaterálních a multilaterálních projektů aplikovaného výzkumu
- b) ve sdílení nejlepší dostupné praxe a jejího „benchmarku“ v rámci Taftie a V4
- c) v zapojení TA ČR do mezinárodních projektů, mezinárodního hodnocení a obdobných aktivit
- d) v šíření dobré praxe prostřednictvím zahraniční rozvojové spolupráce ČR

Jak již bylo uvedeno výše, prostřednictvím programu Delta TA ČR podporuje bilaterální spolupráci v aplikovaném výzkumu. Toto lze rozšířit také na multilaterální spolupráci, která se rýsuje zejména ve spolupráci V4 s japonskou agenturou JST, případně s V4 s korejskou agenturou KIAT. Z hlediska řízení ve veřejné správě by bylo logické, aby obecně finanční podporu projektů vykonávaly agentury, když strategické rozhodování je rolí ministerstev (viz MŽP a SFŽP ČR, MPO a CzechInvest, MMR a CzechTourism, resp. SFRB, MD a SFDI ČR, MZe a SZIF). V tomto smyslu by bylo vhodné sjednotit podporu mezinárodní spolupráce v základním i v aplikovaném výzkumu pod metodickým vedením MŠMT. V takovém případě existuje velký prostor pro propojení dosavadních aktivit TA ČR s podporou v rámci programů Eureka, Eurostars, vytvoření JAP (Joint action plans) z ESIF a H2020, zahrnutí podpory z TA ČR do projektů v rámci ERA NET. Vedlo by to k dalšímu sjednocování praxe v oblasti způsobu výběru a hodnocení projektů, zvětšení „poolu“ hodnotitelů z ČR a ze zahraničí, zvyšování jejich kvalifikace pro hodnocení projektů a posílení vazeb v mezinárodní spolupráci subjektů z ČR.

V rámci Taftie, evropské sítě národních agentur podporujících aplikovaný výzkum, **se pracovníci TA ČR podílejí na řadě aktivit, zejména v oblasti „benchmarku“** výběru projektů, procesu hodnocení, interim evaluace a evaluace po ukončení podpory projektů, sjednocování definic některých aktivit, např. chápání center kompetence, sdílení zkušeností v oblasti veřejné podpory. V Taftie je roční rotující předsednictví, **roce 2017 bude TA ČR této organizaci předsedat**, a to jako druhá agentura ze zemí střední a východní Evropy (předtím pouze polská PARP). TA ČR dnes patří mezi nejaktivnější agentury, společně s Tekes (Finsko) a FFG (Rakousko), tento neformální vliv umožňuje na realizační úrovni podporu národních zájmů v oblasti VaVal, jejichž formální/politické prosazování je záležitostí ministerstev a RVVI. Podobně se ukazuje vhodnost spolupráce agentur zemí V4, polské NCBR, slovenské SIEA, TA ČR a maďarského výboru pro inovace. Pravidelné setkávání nejméně 2x ročně k tématům společného zájmu je velmi užitečné a mělo by pokračovat.

S rostoucí známostí TA ČR v mezinárodním prostředí je agentura stále častěji žádána o spolupráci v rámci společných projektů agentur v H2020 (mj. v oblasti „gender“ a „social responsibility“ ve VaVal), vyzývána k účasti v hodnotitelských misích EK, OECD a dalších. Podobně aktivity TA ČR byly hodnoceny buď zcela hodnotiteli z ciziny, nebo zahraniční odborníci alespoň participovali na takových aktivitách (výběr dodavatele v projektu INKA byl proveden mezinárodní komisí, zahraniční experti hodnotili výsledky projektu a metodiky PCP/SBIR, program GAMA byl posouzen lipským ústavem Fraunhoferovy společnosti apod). Jestliže finská agentura Tekes požívá mimořádné mezinárodní vážnosti a je účastna v obdobných výše uvedených aktivitách, není důvod, aby tomu tak nebylo také v TA ČR. Rozvoj TA ČR je přitom obdobně dynamický jako rozvoj polské NCBR, která má jen krátkou historii. Obě agentury přitom mají významnou zahraniční spolupráci. Současně zahraniční agentury podléhají periodickému hodnocení mezinárodním týmem – např. Tekes je pravidelně takto hodnocen (naposledy konsorciem vedeným firmou Technopolis). To by bylo vhodné provést v roce 2018-2019 také v TA ČR, zároveň podpořit rozvoj a růst TA ČR jako hlavní agentury na podporu aplikovaného výzkumu v ČR.

Dobrá spolupráce s MZV a českými ambasádami v cizině a zájem ze strany zahraničních partnerů **dává TA ČR možnost zapojit se do aktivit mezinárodní rozvojové pomoci** a šířit znalosti z českého prostředí do prioritních zemí zahraničně-politických zájmů ČR. Potenciál pro rozvoj spolupráce je zejména v některých afrických zemích a postsovětských republikách, aktuálně

v Gruzii. Tato aktivita by měla být široce podporována nejen prostřednictvím TA ČR, ale také dalších organizací VaVal a poskytovatelů podpory VaVal.

4. Nastavení vnitřních procesů TA ČR

V současnosti je TA ČR jedna ze dvou státních organizací s nastaveným procesním řízením, popsanými procesy svého fungování, vedle platné strategie schválené výzkumnou radou a předsednictvem má zpracovány dílčí strategie v několika oblastech (zahraniční spolupráce, komunikace, rozvoj lidských zdrojů a vzdělávání, ICT, protikorupční program, genderová politika). Toto uskutečnila většinou v rámci projektů podpořených z OP LZZ. V současné době je proto schopna mj. „normovat“ svou práci a doložit, že pro provádění současných aktivit, které jsou všechny směřovány k plnění úkolů stanovených agentuře v §36a zákona 130/2002 Sb., o podpoře VaVal, potřebuje cca 110 zaměstnanců. Od začátku roku 2016 má 59 zaměstnanců, přičemž do té doby to bylo 49 pracovníků na plný úvazek. TA ČR (také z podnětu své kontrolní rady, která nespokojenost se stávajícím stavem pravidelně reportuje PSP ČR) opakovaně žádá o navýšení pracovníků kanceláře a v této věci o podporu RVVI. Pro veškerý management VaVal platí, že „méně v tomto případě není více“ a Národní politika VaVal by v části, která se týká organizačního uspořádání a řádného personálního zabezpečení podpory výzkumu měla být naplněna beze zbytku. Daleko větší pozornost (a personální kapacity) by měla být věnována poradenství žadatelům, péči o výsledky výzkumu, jejich autory a pomoc s ochranou a uplatněním výsledků výzkumu, ochraně práv k duševnímu vlastnictví. Dalším segmentem, který je v ČR velmi podceněn, jsou „vnitřní hodnotitelé“, resp. „sektoroví specialisté“ – zaměstnanci organizace, kteří mají dobrou znalost určitého hospodářského odvětví a příslušného výzkumného oboru. Agentura Tekes má více než 100 takových projektových manažerů/sektorových specialistů. Nejde o to, aby se jednalo o špičkové vědce či znalce oborů, ale o pracovníky natolik znalé určitého okruhu problematik, aby byli schopni odpovědně a efektivně spolupracovat se špičkovými výzkumníky-externími hodnotiteli projektů a kvalifikovanými odborníky z praxe.

Pro rozvoj agentury a dobré zvládnutí její role je rovněž nezbytné získat zaměstnance a spolupracovníky pro plnění mise a vize agentury, schopné postupně se adaptovat na nové společenské výzvy a jejich podporu.

Pokud bych se v roce 2016 znova stala předsedkyní TA ČR, usilovala bych o to, aby za další čtyřletý mandát, tj. do roku 2020 byla agentura mezinárodně respektovanou organizací, která bude prosazovat české národní zájmy v oblasti VaVal dle zadání vlády a jejích orgánů, v dohodě s partnery z akademické a uživatelské sféry. Agentura bude podporovat široké spektrum programů orientovaného výzkumu ve spolupráci s Grantovou agenturou ČR, k podpoře jednotlivých segmentů TRL škály bude využívat i další, nejen dotační finanční nástroje. Bude schopna dodávat RVVI, či jiné odpovídající a odpovědné autoritě podklady pro „evidence based policy“ v oblasti VaVal.

Svou roli v předsednictvu TA ČR vidím zejména v koordinační činnosti mezi výzkumnou a kontrolní radou TA ČR a předsednictvem, ve spolupráci s ředitelem kanceláře TA ČR, při tvorbě a prosazování strategie TA ČR, komunikaci s partnery TA ČR. Mou výhodou je znalost státní správy, kterou nemá žádný z mých kolegů v předsednictvu TA ČR a je pro řádný výkon statutárního zástupce i činnost organizace jako celku nezbytná.

Zpracovala Rut Bízková, 17. 1. 2016